

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการเรียนรู้แบบปกติ

พรรณนันทน์ จิวประคิษฐ์กุล*

ศึกษาศาสตร์

บทคัดย่อ

การทำงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการเรียนรู้แบบปกติ และ (2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนอนุบาลร่มฉัตร อำเภอวังเจ้า จังหวัดตาก จำนวน 60 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองจำนวน 30 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ (1) แผนการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ และ (3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน ต่อกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t test แบบ Independent Samples ผลการวิจัยสรุปได้ว่า (1) ผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลร่มฉัตร ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ

(1) พหุปัญญา (2) ความพึงพอใจ (3) แบบปกติ

ความนำ - วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญและยังเป็นเสมือนเครื่องจักรที่ช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาประเทศไทยให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเวลานี้ประเทศไทยจะต้องเตรียมบุคลากรให้มีความสามารถทางด้านภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสาร สร้างความร่วมมือ เจรจาต่อรอง และสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อรับรองการเปิดประชาคมอาเซียนที่กำลังจะมาถึง และเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่ดีภายในประชาคมอาเซียน ประเทศไทยจึงควรที่จะปูพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่ดีให้กับคนภายในประเทศ

ณัฐกานต์ ตันทิพย์ (2550) ได้อธิบายถึงปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาว่า หลักสูตรยังขาดความชัดเจนในการอธิบายวัตถุประสงค์ หรือมีคำอธิบายรายวิชากว้าง ทำให้ไม่มีความชัดเจนในหลักปฏิบัติ จึงทำให้ครูส่วนใหญ่ใช้หนังสือเรียนเป็นหลักในการสอน ซึ่งไม่คล้องกับสถานการณ์จริงของนักเรียน รวมไปถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนที่โรงเรียนบางแห่งมีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย แต่บางโรงเรียนไม่มีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้อย่างเพียงพอ ซึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องสอนให้ครบทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน และครูควรจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์จริง ซึ่งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนมีโอกาสฝึกใช้ในห้องเรียนได้น้อย ดังนั้นการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

จากเหตุและปัญหาดังกล่าวเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องตระหนักว่ากิจกรรมการเรียนการสอน บรรยากาศภายในห้องเรียน ความถนัดของนักเรียน นั้นเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนการสอน ยิ่งสิ่งแวดล้อมรอบตัวของนักเรียนดีและน่าสนใจมากเท่าไร การเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็จะเต็มไปด้วยความสนใจ ความกระตือรือร้นของผู้เรียนมากเท่านั้น และเพื่อที่จะให้กิจกรรมเป็นไปตามความถนัด

และความชอบของผู้เรียน กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาจึงได้ถูกนำมาใช้ภายในการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ โดยนำกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญามาใช้ในการเรียนการสอน โดยจะมีการประยุกต์กิจกรรมให้เข้ากับความสามารถของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ ได้ฝึกใช้ภาษา ได้แสดงออก เพื่อนำความรู้ความสามารถที่เรียนรู้จากชั้นเรียนไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆและจะเป็นประโยชน์แก่นักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลร่มฉัตร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวนนักเรียนทั้งหมด 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 70 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลร่มฉัตร อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 2 ห้อง ซึ่งทั้ง 2 ห้องมีผลการทดสอบความรู้วิชาภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนด้วยกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและการสอนแบบปกติ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและความพึงพอใจ
4. เนื้อหาวิชาที่ใช้ในกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาและการสอนแบบปกติ เป็นการสอนเรื่อง

Simple Tense

5. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ คาบละ 50 นาที สำหรับการสอนโดย
ใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา 8 คาบ และการสอนแบบปกติ 8 คาบ

6. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองคือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้ 2 รูปแบบ คือ

1.1 แผนการเรียนรู้แบบการจัดกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาจำนวน 4 แผน แผนละ 2

ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

1.2 แผนการเรียนรู้แบบปกติจำนวน 4 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษจำนวน 40 ข้อ แบบปรนัย 4 ตัวเลือก

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนการสอน

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการเรียนรู้แบบกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุ

ปัญญามีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

2. ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการเรียนรู้แบบกิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุ

ปัญญามีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00

3. ผลจากการประเมินได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ระหว่าง 0.67-1.00

4. ผลจากการหาค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.40-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.27-0.60 ตามลำดับ

5. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ที่ได้คัดเลือกไว้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของ Cronbach จากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ ผลจากการหาค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

6. แบบประเมินความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จากจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 15 ข้อ มีผลดัชนีความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติพบว่า

1. นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญามีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลร่มฉัตร ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐาน ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญามีผลการเรียนรู้สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่กล่าวไว้ว่า ผลการเรียนรู้ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาจะช่วยกระตุ้นความสามารถ ความฉลาด ความถนัดของนักเรียน ยิ่งนักเรียนได้เรียนรู้ตามความถนัด ความสนใจของตนเองก็จะทำให้นักเรียนสามารถได้รับความรู้มากขึ้น ทั้งนักเรียนยังได้ปฏิบัติจริงจากสิ่งที่ตนเองถนัด และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนยังมีความหลากหลายตามความถนัดของนักเรียน

2. ว่า เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญากับกิจกรรมแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะในข้อนักเรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนอย่างสนุกสนาน มีสื่อการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียน และได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน อาจเป็นเพราะกิจกรรมและสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนในชั้นเรียนเหมาะสมกับความถนัดของนักเรียนและสามารถกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้

เอกสารอ้างอิง

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. (2557). พหุปัญญา (*Multiple Intelligences*). ค้นเมื่อ 27 เมษายน 2560, จาก

<http://taamkru.com/th/พหุปัญญา/>

ณัททริน เกาพาน. (2553). การศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน

เน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนธีรภาดาเทคโนโลยีจังหวัดร้อยเอ็ด.

วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ทวีศักดิ์ ลีวิรัตน์เรขา. (2550). ทฤษฎีพหุปัญญา (*Theory of Multiple Intelligences*). ค้นเมื่อ

27 เมษายน 2560, จาก <http://www.seal2thai.org/sara/sara115.html>.

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา. (2550). ทฤษฎีพหุปัญญา (*Theory of Multiple Intelligences*). ค้นเมื่อ

27 เมษายน 2560, จาก <http://www.seal2thai.org/sara/sara115.html>.

ภาวิณี อุ่นวัฒนา และกรรณิการ์ ม่วงชู. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างพหุปัญญากับ ความสามารถในการ
อ่านภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

งานวิจัยสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยี สารสนเทศ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

เนลสัน. (2546). การเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้แบบเสริมสมอง พหุปัญญาและอินเทอร์เน็ต

(แปลโดยสนธิดา). กรุงเทพฯ: เพียร์สัน เอ็ดดูชัน อินโซนา

เนาวรัตน์ जारสมบุญ. (2546). การประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พีระ รัตนวิจิตร. (2544). เอกสารพัฒนามาตรฐานการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น

สำคัญ การประยุกต์พหุปัญญาสู่กระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ธรรมสาระ

วีรณัฐ วรามิตร. (2546). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบพหุปัญญา กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจต

คติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด

สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

มหาสารคาม.

ศจีมาศ พูลทรัพย์. (2551). การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมตามแนวทฤษฎี พหุ

ปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยทักษิณ.